proto st-lé proti této vyhlášce stížnost, v níž namítali nezákonnost vyhlášky a žádali nadřízenou stolici o zrušení její, nemohli tak učiniti leč ve způsobu stížnosti dozorčí, v níž žádali nadřízenou stolici, aby použila svého práva dozorčího. Tak také si vyložil žal. úřad podání st-lů a odepřel použiti svého dozorčího práva a učiniti ve věci nějaké opatření. Proti tomuto rozhodnutí podali st-lé stížnosti k nss, žádajíce o přezkoumání tohoto rozhodnutí.

Jak nss konstantně judikuje, je dozorčí právo dáno úřadům toliko na ochranu práva objektivního, a proto interesentu nepřísluší nárok, aby úřad použil svého dozorčího práva v jeho zájmu individuálním (srov. Boh. A 8353/30, 9809/32, 11.536/34). Neměli-li však st-lé nároku, aby žal. úřad jejich žádostem vyhověl, nemohla býti nař. rozhodnutím dotčena jejich subjektivní práva, a proto bylo jejich stížnosti jako bezdůvodné zamítnouti.

Č. 13.037.

Pojišťovací právo: * V podnicích podrobených úrazovému pojištění podle § 1 odst. 4 b) 2 úraz. zákona jsou závodovými úředníky jen ti, kdož při výkonu svého povolání přicházejí ve styk právě s tím technickým zařízením podniku, které zakládá jeho pojistnou povinnost.

(Nález z 2. listopadu 1937 č. 2967/35-3.)

Věc: Fa Hynek V. v Praze proti rozh. zem. úřadu v Praze z 6. března 1935 o úrazovém pojištění.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje.

Důvody: Výměrem Úrazové pojišťovny dělnické pro Čechy v Praze z 13. února 1934 byl z podniku firmy Hynek V., obchod s papírem a školními potřebami v Praze II., Havlíčkovo náměstí 12, stanoven za příspěvková období 1930/II. až včetně 1933/I. příspěvek na pojistném 2.578.20 Kč a 4% úroky z prodlení do dne 20. února 1934 186.95 Kč, celkem 2.765.15 Kč s dalšími 4% úroky ode dne splatnosti, totiž od 21. února 1934.

Nař. rozhodnutím nevyhověl zem. úřad v Praze podaným námitkám a potvrdil napadený výměr v podstatě z těchto důvodů: Ke kvalifikaci »závodového úředníka« stačí, přicházívá-li do (třebas nepřímého) styku s provozem nebo technickým zařízením jen občasně tím, že prochází denně do kanceláře továrním dvorem nebo místnostmi, kde se děje doprava zboží nebo ve kterých jsou motoricky poháněné kancelářské stroje. Úředníci, jejichž pojistná povinnost brána je v odpor, procházejí dle skutečností zjištěných při revisi mzdy krámem, který slouží za skladiště a expedici. Při tom dlužno zdůrazniti, že jde o velkoobchod a krám není tudíž prodejnou v pravém smyslu toho slova. Úředníci musejí procházeti na cestě do závodu též průjezdem, kterým vedena je veškerá doprava auty a povozy. Chodba vedoucí z kanceláří do průjezdu je vlastně též skladištěm. Nemůže býti pochybnosti o tom, že krám, kterým musejí úředníci docházeti do kanceláří, je součástí technického zařízení podniku, neboť se v něm ukládá zboží (vzorky), pokud se týče

odtud expeduje. Vzhledem k tomu, že úředníci, jejichž požitky byly započítány, mají kvalifikaci úředníků závodových, je předpis příspěvků plně odůvodněn.

O stížnosti podané na toto rozhodnutí uvážil nss:

Na sporu jest otázka, lze-li kancelářské úředníky stěžující si firmy pokládati za závodové úředníky ve smyslu úraz. zákona.

Dle stálé judikatury nss sluší za závodové úředníky považovati ty úředníky, kteří v podniku podrobeném úrazové pojistné povinnosti vykonávají z povolání úkony přivádějící je do styku s technickým zařízením podniku v místnostech k tomu určených (srov. Boh. A 5663/26, 7546/28, 7564/28, 10.398/33). Z tohoto pojmu vychází v podstatě jak žal. úřad, tak i stížnost.

Není popřeno, že podnik stěžující si firmy je podroben úrazové pojistné povinnosti jen proto, že se v něm používá motorické síly, totiž nákladního automobilu, linkovacího a řezacího stroje a výtahu, jak bylo vysloveno pravoplatným rozhodnutím zem. úřadu v Praze z 25. září 1933. Zřejmě tedy podléhá podnik ten úrazovému pojištění podle ustanovení § 1 odst. 4 bodu 2 úraz. zákona.

Žal. úřad viděl momenty kvalifikující kancelářské úředníky za úředníky závodové jednak v tom, že procházejí krámem, který jest užíván za skladiště a expedici a je součástí technického zařízení podniku, jednak v tom, že musí na cestě do závodu procházeti též průjezdem, kterým vedena je veškerá doprava auty a povozy.

Pokud jde o skutečnost uvedenou na prvém místě, vychází tu, jak plyne z vývodů nař. rozhodnutí, zem. úřad patrně z názoru, že stačí styk s jakoukoli součástí technického zařízení podniku a že není pro kvalifikaci úředníka jako závodového nutno, aby technické zařízení, s nímž přichází do styku, bylo kriteriem pro pojistnou povinnost podniku. Tento názor je mylný.

Určité podniky, na příklad podniky jmenované v § 1 odst. 1 a 2 úraz. zákona a v čl. I. zákona č. 168/1984 ř. z. atd. podléhají pojistné povinnosti j a k o t a k o v é, bez ohledu na strojní zařízení. Ježto pro tuto povinnost nepřichází v úvahu zařízení podniku, které by jej teprve kvalifikovalo jako podnik podléhající úrazovému pojištění, podléhají pojistné povinnosti všichni dělníci a závodoví úředníci v takovém podniku zaměstnaní a jako závodové úředníky nutno pak označiti ty, kteří přicházejí ve styk s manipulační stránkou podniku (srov. Boh. A 10.050/32). Jinak je tomu však u podniků vyznačených v § 1 odst. 4 bodu 2 úraz. zákona, kde teprve používání určitého zařízení je kvalifikuje jako podniky podléhající úrazovému pojištění. Je-li užívání určitého zařízení podmínkou úrazové pojistné povinnosti podniku, lze za závodového úředníka ve smyslu úrazového zákona pokládati pak jen toho, kdo s t í m t o zařízením u výkonu své služby přichází do styku. Širší výklad by vedl k nemožné konsekvenci, že by závodovým úředníkem ve smyslu úraz. zákona byl každý, kdo by vůbec s jakýmkoli technickým zařízením podniku, tedy na příklad s psacím stolem, přicházel ve styk, ačkoli pojistná povinnost podniku je podmíněna jen používáním zařízení v cit. ustanovení vyjmenovaného.

Ve spisech není podkladu pro úsudek, že v krámě, který žal. úřad označuje za součást technického zařízení závodu, je nějaké zařízení zakládající pojistnou povinnost podniku jako takového, a o této skutečnosti není mezi stranami sporu. Je proto závěr žal. úřadu, že procházení krámem kvalifikuje kancelářské úředníky za úředníky závodové, důsledkem mylného právního názoru a nař. rozhodnutí, pokud je opřeno o tento důvod, je nezákonné.

Kdyby kancelářští úředníci u výkonu svého povolání procházeli průjezdem, jímž projíždí nákladní auto, jehož používání bylo také důvodem pro založení pojistné povinnosti podniku, stačila by tato skutečnost pro závěr, že tím přicházejí do styku s technickým zařízením podniku a že proto jsou úředníky závodovými. Skutečnost, že procházejí i chodbou, která je vlastně skladištěm, by ovšem podle toho, co bylo shora řečeno, taktéž nemohla přijíti v úvahu.

Skutkový předpoklad, že kancelářští úředníci m u s í procházeti na cestě do závodu průjezdem, není podle spisů zjištěn a odporuje zčásti i předcházejícímu zjištění nař. rozhodnutí, podle něhož tito úředníci procházejí krámem. Živnostenský inspektorát podle zprávy z 3. září 1934 zjistil, že úředníci po celý den až do 6. hodiny večer procházejí krámem, který má východ na Havlíčkovo náměstí, a že toliko po 6., resp. po ½7. hodině večerní chodí průjezdem, což však je již v době, kdy se v dílnách a na dvoře nepracuje a auto již neprojíždí. Nemá tudíž moment uvedený v nař. rozhodnutí, že kancelářští úředníci musí na cestě do závodu procházeti průjezdem, opory ve spisech, naopak je s jejich obsahem v rozporu. Je tedy nař. rozhodnutí po této stránce podstatně vadné.

Č. 13.038.

B y t o v á p é č e. — V y v l a s t n ě n í. — Ř í z e n í s p r á v n í: I. I když komisionální jednání za účelem vyvlastnění pozemku podle zákona o stavebním ruchu bylo již zahájeno a jeden znalec podal již dobrozdání, může úřad připustiti dalšího znalce. — II. Chce-li úřad opříti své rozhodnutí o dobrozdání znalce, jehož podjatost strana vytýká, musí se vypořádati s těmito námitkami podjatosti. — III. Úřad, určuje náhradu za vyvlastněný pozemek podle zákona o stavebním ruchu, musí se vypořádati s otázkou, zda zvláštní vhodnost pozemku k zastavění, konstatovanou znalcem, lze považovati za hodnotu, které vyvlastněný pozemek nabude provedením zamýšlené stavby.

(Nález z 3. listopadu 1937 č. 80/35-4.)

V ě c: Robert St. v Horní Vltavici proti rozh. zem. úřadu v Praze z 29. října 1934 o náhradě za pozemek vyvlastněný podle zákona o stavebním ruchu.

V ý r o k: N a ř í k a n é r o z h o d n u t í s e z r u š u j e.

D ů v o d y: Okr. úřad v Prachaticích výměrem ze 14. prosince 1933 vyvlastnil podle § 5 zákona č. 45/1930 Sb. pro st-le k jeho žádosti